

DOI: 10.31866/2617-2674.3.1.2020.202650

УДК УДК 792:[82-2:316.6

ДРАМАТИЧНИЙ КОНФЛІКТ: ДІЯ-ПРОТИДІЯ**Костянтин Грубич^{1а}, Алла Гичка^{2а}**¹ кандидат наук з соціальних комунікацій;

e-mail: smachna.kraina@ukr.net; ORCID: 0000-0002-6286-1880

² магістрант кафедри тележурналістики та майстерності актора;

e-mail: alla.gichka97@gmail.com; ORCID: 0000-0002-2511-0930

^а Київський національний університет культури і мистецтв, Київ, Україна**Ключові слова:**

драматичний конфлікт;
внутрішній конфлікт;
зовнішній конфлікт;
конфлікти у драматургії;
драматургія;
соціальний конфлікт;
конфлікт;
види конфліктів;
рівні конфліктів;
види драматичного
конфлікту;
дія

Анотація

Мета дослідження – визначити особливості та квінтесенцію конфлікту у драматургії, проаналізувати у теоретичному аспекті дефініції: дія-протидія та яке займає місце у кінематографі та літературі. Окрім того, з'ясувати, з яких причин зароджується зовнішній конфлікт та чим відрізняється від внутрішнього. **Методологія дослідження** побудована на системному підході, який полягає у дослідженні конфліктології у кінематографі. Для цього використовувались емпіричні та теоретичні методи дослідження. **Наукова новизна.** Уперше досліджено драматичний конфлікт у сучасному кінематографі з використанням емпіричних та теоретичних методів дослідження, а також проаналізовано різні рівні конфліктів у кінематографі та мистецьких творах і визначено їх особливості. **Висновки.** З'ясовано особливості конфлікту у драматургії, значення у кінематографі та літературі досліджуваної дефініції. За допомогою емпіричних та теоретичних методів дослідження з'ясовано, як створюється драматичний конфлікт у мистецьких творах та детально розглянуто класифікацію конфліктології у соціумі.

Як цитувати:

Грубич, К. та Гичка, А. (2020). Драматичний конфлікт: дія-протидія. Вісник Київського національного університету культури і мистецтв. Серія: Аудіовізуальне мистецтво і виробництво, 3(1), с.20-28.

Постановка проблеми

На сьогодні добре розвинений кінематограф, телебачення та водночас користується популярністю література класичних драматургів. Слідом важливо розуміти, чому саме вони набирають попиту. У драматургії надзвичайно важливим є конфлікт. Адже це є та основа,

на якій згодом будується усе інше. Якщо в сюжеті, для прикладу, не буде закладено конфлікту, то він стовідсотково буде провальним. Слід сказати, що для того, щоб зацікавити глядача, потрібно створити гострий конфлікт, із цього витікає думка, що кожен конфлікт містить у собі дію, а на кожну дію знаходиться протидія.

У звичайному житті конфліктні ситуації намагаються уникати, але драматурги навпаки цим користуються і надають драматизму ситуації, підсилюють її, щоб отримати бажаний результат.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Серед усіх жанрів давньогрецький філософ Арістотель на перше місце ставив трагедію і підсумовував, що безперечно найголовніша у творі дія, адже вона має цінність. У своїй роботі «Поетика» наголошував на дійсності, яку автори подають у своїх художніх творах. Також зазначав, що поетові не потрібно говорити про те, що трапилось, адже необхідно описувати те, що могло б статися.

До того ж про дію писала науковець Г. В. Курінна, яка зазначала через який етап повинні пройти герої, щоб вступити в боротьбу, задля досягнення мети, тобто про те, що є основою для створення конфліктних ситуацій у мистецьких творах. Більш глибоко дію у мистецьких творах розглядав Р. Уолтер і без сумніву не менше зусиль докладав, щоб розібратися у драматичних конфліктах та основах кіно, Е. Лайош та З. Кракауер.

Мета дослідження

Мета дослідження – дослідити особливості та етапи зародження конфлікту у кінематографі сьогодення, проаналізувати рівні конфліктів у драматургії та їх кінцевий вплив на глядача. Визначити функції дії-протидії у кінематографі та літературі.

Виклад основного матеріалу

У кінематографі існує безліч жанрів, один із них – драма. Слід зазначити, що

саме її вважають однією із найстаріших. Драма зароджувалась у драматургії античності, з цієї причини її часто можна зустріти у трагедії Есхіла, Еврипіда, Софокла, про неї неодноразово згадував і Арістотель. Виходячи з цього існує думка, що драма, як окремий жанр, виникла лише у XVIII столітті. З грецької мови термін «драма» перекладається, як дія. На сьогодні у кінематографі та літературі драма показує взаємостосунки між людьми, їхні вчинки, які породжують гострий конфлікт. З латинської мови «конфлікт» перекладається як зіткнення, яке з часом переростає у боротьбу, в якій кожна зі сторін намагається винести на перший план свою позицію (Бусел, 2005).

У драматургії конфлікт має подвійне значення, адже зовсім не обов'язково, щоб у творі були використані лише фізичні дії. З одного боку конфлікт може бути зовнішнім, з іншого – внутрішнім. Особливості зовнішнього конфлікту полягають у тому, що герой виконує фізичні дії, а внутрішній конфлікт будується на емоціях, переживаннях, боротьбі з власними думками, здебільшого із самим собою. Розгляньмо такі випадки, коли в повсякденному житті між людьми виникають непорозуміння, сутички, конфліктні ситуації, однак очевидно, що вони намагаються їх уникати. Що стосується сценаристів, авторів аудіовізуальних творів, певна річ, вони активно користуються цією ідеєю та створюють твір із гострішою боротьбою між дієвими особами, іноді суперечності виникають у персонажа з власним «Я».

У мистецьких творах конфліктна ситуація викликає у глядача відчуття напруження, хвилювання, але не виникає жодних сумнівів, що сценарист, автор твору робить це задля того, щоб змусити свого спостерігача продовжити

перегляд кінострічки або ж дочитати п'єсу до свого очевидного завершення. На думку давньогрецького філософа Арістотеля (2018): «Найцікавіші ті поети, які переживають почуття того ж характеру. Хвилює той, хто сам хвилюється, і викликає гнів той, хто дійсно сердиться». Таким чином у кінематографі, як і в будь-якому мистецькому творі, важливою є дія, разом з тим, кожна дія повинна породжувати протидію. Як зауважила Г. В. Курінна (2013, с.53): «Дія стає більш драматичною тоді, коли герою або героям потрібно зробити життєво важливий вибір, з непередбаченим результатом, про який герої навіть не здогадуються. Героям необхідно здолати різноманітні перепони, вступати в боротьбу задля досягнення мети». Слід зазначити, що кожна дія в сюжеті повинна притягувати за собою наступну, більш непередбачувану, таким чином за Р. Уолтером (1993), сюжетна лінія рухається вперед і набуває значення. Щоб зацікавити глядача, у сценарії мусить виникнути конфліктна ситуація, бо на конфлікті будується сюжетна лінія, тільки у кінематографі це має назву – драматичний конфлікт. У такому випадку головним завданням драматурга є створити конфліктну ситуацію так, щоб її розвиток поетапно йшов до катастрофи або до неочікуваного кінця, у результаті кожна дія героя повинна переростати у протидію його намірам.

Кожен драматичний твір має свою композицію, складовими якої є: експозиція, зав'язка, наростання дії, кульмінація та розв'язка. Конфлікт зароджується на етапі зав'язки, на етапі кульмінації набуває своєї найвищої точки, а на моменті розв'язки закінчується неочікуваним кінцем або має happy end. Здебільшого автори мистецьких творів закладають фініш на початок, з цієї причини глядачі

розуміють, який за логікою повинен бути кінець, але якщо сценарій наповнювати словами, які не мають навантаження, таким чином відтягуючи кінець на пізніше, ідея стане провальною для автора. У зв'язку з цим, після закінчення у глядача повинні виникнути відчуття неспокою, невирішеності, емоційного напруження, адже у цьому закладається сенс конфлікту. Усе це робиться задля того, щоб спостерігач міг оцінити ситуацію, надати їй певного значення та обдумати всі дії, які відбулись на екрані чи у мистецькому творі.

У кінематографі важливо, щоб на екрані між героями зароджувався якомога гостріший конфлікт. Чим складніша ситуація, тим більше аудиторія захоче спостерігати за подіями. Для прикладу, конфлікт можна зустріти у кінострічці «Вгадай, хто прийде на обід» – це комедійна драма 1967 року. Сюжет драми такий: головна героїня вирушила на канікули на Гаваї, там дівчина познайомилася з лікарем, а після повернення заявила батькам, що виходить заміж. Виникає одне непорозуміння – наречений виявився афроамериканцем. Батьки, звичайно, з обох сторін були не раді такому союзу, і, відповідно, у стрічці виникає расовий соціальний конфлікт. Для порівняння візьмемо фільми із серії фентезі, наприклад, «Гаррі Поттер». У цьому випадку у кінострічці виникає конфлікт добра і зла, між могутніми силами, які знаходяться по різних сторонах інтересів. Отже, варто відзначити, що умовно у драматургії конфлікти поділяють на соціальний, моральний, релігійний, політичний, побутовий, сімейний та ідейний. Він може бути антагоністичний, тобто ворожим, і неантагоністичним. Другий, зазвичай, трапляється у комедіях, драмі і не несе ворожого характеру.

У драматургії та літературі часто зустрічається соціальний конфлікт. Автор, сценарист безпосередньо використовує його для того, щоб зробити загострення у сценарії та привернути увагу глядача до події, проблеми. Слід зауважити, що соціальний конфлікт являється найвищою стадією розвитку суперечностей у стосунках між людьми, соціальними групами, а також суспільством загалом (Цюрупа, 2004). Цей термін характеризується зіткненням протилежно спрямованих інтересів, позицій суб'єктів взаємодії. Конфлікти, зазвичай, будуються на відсутності згоди між сторонами. З цього приводу М. Литвак (2013) зазначає: «Коли виникає конфлікт у сім'ї, на роботі, вулиці або в транспорті, замість звуків гармонійного спілкування, близькості й любові, ми відчуваємо скрипіння натруджених сердець і тріск зламаних доль. Завжди здається, що якби не зла воля нашого партнера по спілкуванню, то конфлікт і не виникав би. А про що думає наш партнер? Про те ж, що й ми. Ми подумки намагаємося нав'язати партнеру той чи інший стиль поведінки. Перемагаємо його, легко припираємо до стінки та на деякий час заспокоюємось. Після цього нам здається, що ми набули певного досвіду з цим конфліктом. А що робить наш партнер? Він робить те ж саме. Ми часто не підозрюємо, що закони спілкування так само об'єктивні, як закони природи та суспільства».

У реальному житті кожна людина часто стикається з конфліктами, однак люди часто навіть не намагаються з ними боротися. До того ж вони можуть загострювати ситуацію так, що вона набуває не вирішення, важке становище ще на довгий період часу. Що стосується драматургії, то там часто конфлікт побудований на реальних історіях, але більш фан-

тастичних і з перебільшенням. Адже, як відомо, щоб зацікавити глядача, змусити його спостерігати за ситуацією, допомогти реально оцінити подію, автор створює якомога гостріший зовнішній конфлікт. Глядачам буде цікавіше дивитися, для прикладу, стрічку тоді, коли вона буде пов'язана із буденністю, особливо, якщо людина зможе увияти себе на місці героя або конфліктуючої сторони.

Зазвичай, у кіно-, теледраматургії, літературі часто використовують зовнішній конфлікт. Як зазначав німецький соціолог масової культури Зігфрід Кракауер (1974, с.20): «Якщо кіно є фотографічним способом висловлювання, воно повинно тяжіти до просторів реальності, відкритого безкрайнього світу, дуже мало схожого на замкнутий і упорядкований маленький світ трагедії. На відміну від такого маленького світу, де вся увага направлена на людські взаємини, світ фільму являє собою потік випадкових подій, який охоплює і людей, і неживі предмети. Такий потік нездатний висловити трагічне, яке є тільки духовним, інтелектуальним переживанням, які не мають відповідників в реальності кінокамери».

Сьогодні у драматургії важливого значення набуває дія. У будь-якій конфліктній ситуації, коли один герой робить дію, то обов'язково у відповідь отримує протидію, тобто відповідь. Ситуація не стане гострою, якщо у конфлікті вся увага буде прикута лише до одного героя. Обов'язково повинно бути кілька персонажів, які зчинять конфлікт, і кожного разу, з кожною дією вони будуть його загострювати. Отже, варто відзначити, що у драматургії набуває широкого використання зовнішній конфлікт. Він будується на фізичних діях. Коли конфліктуючі сторони роблять дію, у відповідь інший обов'язково отримує протидію

– неочікувану ситуацію, яка породжує продовження. І головним є те, що зовнішні конфлікти, зазвичай, мають непередбачуване завершення. Тобто вирішення конфлікту, якого ніхто не очікував.

Як уже було зазначено вище, у літературі та драматургії розрізняють два основних рівні конфліктів: зовнішній та внутрішній. Особливість зовнішнього полягає у тому, що всі дії виконуються фізично, а внутрішнього – все відбувається в думках людини. Внутрішній конфлікт будується на переживаннях, роздумах, боротьбі з підсвідомістю, бажаннями і можливостями, і це все супроводжується емоційною напруженістю. Герою потрібно пройти певний психологічний етап, конфлікт із собою, який може в майбутньому змінити поведінку людини або в кращу сторону, або в гіршу.

Зовнішні події як у реальному, так і у вигаданому світі стають причиною виникнення внутрішнього конфлікту. Слід зауважити, що є кілька особливостей внутрішнього конфлікту. Перша полягає у тому, що цей конфлікт виявляється у формі важких внутрішніх переживань, які викликають страх, стрес, іноді навіть депресію, яка переходить у невроз.

Інша особливість внутрішнього конфлікту в тому, що виявити його не так легко, як може здаватися з першого погляду. Часто герой не відразу усвідомлює, у якому стані він знаходиться, і може вдало маскувати свій внутрішній стан. Ідея драматичного твору полягає у тому, щоб в результаті глядач, читай зміг зрозуміти, для чого були використані саме такі образи героїв у стрічці, постанові чи літературному творі.

Перед створенням художнього твору автор повинен поставити перед собою питання: «Для чого я створюю це?». Коли в сюжеті подається конфлікт, то

він обов'язково повинен нести за собою певне повчання, щось, від чого можна вчитися. Тобто, жоден твір не створюється без ідеї. Слід зауважити, що герой у драматургії та театрі – головний персонаж. Автор утілює свій задум за допомогою героїв. Образи, характери героїв виступають у драматичному творі у взаємодії, в боротьбі, у потоці хвилюючих подій. Характери розвиваються у рішучих конфліктах, зіткненнях і випробуваннях» (Драматичний конфлікт, 2016).

Внутрішній конфлікт чітко показує нашу підсвідомість, думки, переживання. У кінострічці його зображують через закадровий текст, через сні, спогади, які повертають персонажа у минуле. Його, зазвичай, можна зустріти у драмі або трагедії. Візьмо, для прикладу, фільм «Щиголь» ірландського режисера Джона Краулі, який лише у 2019 році вийшов на широкі екрани. Це психологічна драма, яка чітко розмежовує зовнішній і внутрішній конфлікт. Сюжет фільму полягає у тому, що хлопчик під час теракту в музеї у Нью-Йорку втратив найближчу людину – маму. Усе, що лишилося від спогадів про неї, це улюблена її картина Карела Фабріціуса «Щиголь». На цьому, безумовно, й будувався внутрішній конфлікт. У кінострічці зображено, як головний герой Теодор постійно знаходиться в конфлікті із собою, щодня прокидаючись з думками, що все могло б скластися інакше. У кінокартині персонажа подали у вигляді двох, безперечно, різних осіб: з одного боку виступає ідеальна людина, інтелігентна, мудра, з іншого закрита, відсторонена. У першому випадку дієва особа показує себе світу таким, яким хоче виглядати в очах інших, а інше обличчя відкривається вдома, коли нікого немає поруч, де особа лишається вічна-віч із думка-

ми. Час від часу його зображують у позі ембріона, що свідчить про те, що людина хоче повернутися у свій стан комфорту, у якому перебував раніше.

Як зазначає автор книги «Мистецтво драматургії» Лайош Еґрі (с.24-25): «Характер розкривається через конфлікт, конфлікт починається з рішення. Рішення приймається через посилки вашої п'єси. Рішення героя обов'язково викликає до життя інше рішення, прийняте його противником. Ці рішення – одне, що впливає з іншого і рухають п'єсу до її кінцевої мети: доведення посилки. Немає людини, яка б пройшла незмінно, крізь ряд конфліктів, які складають його життя, і він, і його ставлення до життя обов'язково змінюються... І поки хтось доводить вам свою незмінність, він змінюється – старіє. Ми можемо з упевненістю сказати, що будь-який персонаж в будь-якому жанрі, який не підпорядковується законам мінливості, погано написаний. Можна піти далі і сказати, що якщо персонаж не може змінюватися, будь-яка ситуація, в яку він потрапить, буде неприродною і нереальною».

Отже, внутрішній конфлікт виникає тоді, коли герой розуміє, що з'являється якась проблема і вона потребує вирішення. Це можливо двома шляхами: або персонаж самотужки розбирається зі своїми думками і отримує вирішення даного становища, або коли особа приймає ситуацію такою, якою вона є, тобто змиряється з цим. Звичайно, переживання стануть меншими, але проблема лишиться на своєму місці, не буде логічного вирішення конфлікту. При написанні художнього твору автору важливо враховувати те, що для драматургії важливе навантаження, сенс та гострота подій, щоб зацікавити свого глядача.

Висновки

Отже, отримані результати свідчать про те, що драматургічний конфлікт є важливою складовою художнього твору. Згідно з поставленою метою було встановлено, що він впливає на свідомість людини, її почуття, емоції і навіть провокує до здійснення неочікуваних дій. Конфлікт, створений на екрані чи на папері, може викликати гнів, хвилювання, страх, переживання, радість, сміх – це все є тим, чого, певна річ, й прагне автор отримати в кінцевому результаті.

З'ясовано, що умовно у драматургії конфлікти поділяють на соціальний, моральний, релігійний, політичний, побутовий, сімейний та ідейний, який, згідно з конфліктологією, може бути антагоністичний і неантагоністичним. Другий, зазвичай, трапляється у комедіях, драмі і не несе ворожого характеру. Проте, варто відзначити, що офіційно відокремлюють лише зовнішній конфлікт та внутрішній. Слід зауважити, що у драматургії набуває широкого використання саме зовнішній конфлікт, який будується на фізичних діях. Коли конфліктуючі сторони роблять дію, у відповідь інший обов'язково отримує протидію – неочікувану ситуацію, яка породжує продовження, тобто загострення конфлікту. Безперечно, головним є те, що зовнішні конфлікти, зазвичай, мають непередбачуване завершення, тобто кінець, якого глядачі не очікували.

Що стосується внутрішнього конфлікту, він виникає тоді, коли герой розуміє, що з'являється певна проблема, яка існує в його голові і потребує вирішення. Це можливо двома шляхами: або персонаж самотужки розбирається зі своїми думками, або приймає ситуацію такою, якою вона є і не намагається внести

свідомі зміни. Отже, у такому випадку не буде логічного вирішення конфлікту. Наприкінці відзначимо, що при написанні художнього твору автору важливо

навантажувати сюжет, додавати сенсу та гостроти подіям, і тільки в такому випадку він може зацікавити свого потенційного глядача.

СПИСОК ПОСИЛАНЬ

- Арістотель, 2018. *Поетика*. Харків: Фоліо.
- Бусел, В.Т., 2005. *Великий тлумачний словник сучасної української мови*. Київ: Перун.
- Драматичний конфлікт, 2016. *Studfiles*. [online] Доступно: <<https://studfiles.net/preview/5461475/>> [Дата звернення 05 липня 2019].
- Кракауэр, З., 1974. *Природа фильма. Реабилитация физической реальности*. Перевод с английского языка Д.Ф. Соколовой. Москва: Искусство.
- Курінна, Г.В., 2013. *Сценарна майстерність на телебаченні. Теледраматургія*. Харків: Харківська державна академія культури.
- Лайош, Э., *Искусство драматургии*. [online] Доступно: <http://teatre.com.ua/upload/all/lib/iskustvo_dramaturgii.pdf> [Дата обращения 08 августа 2019].
- Литвак, М.Е., 2013. *Психологическое айкидо*. [online] Доступно: <<http://booksonline.com.ua/view.php?book=36910>> [Дата обращения 15 июля 2019].
- Психологічні особливості основних типів конфліктів. *Навчальні матеріали онлайн*. [online] Доступно: <https://pidruchniki.com/79953/psihologiya/psihologichni_osoblivosti_osnovnih_tipiv_konfliktiv> [Дата звернення 21 червня 2019].
- Уолтер, Р., 1993. *Сценарное мастерство: кино- и теледраматургия как искусство, ремесло и бизнес* (реферат книги) [online]. Москва. Доступно: <<https://readli.net/chitat-online/?b=194928&pg=5>> [Дата обращения 13 июля 2019].
- Цюрупа, М.В., 2004. *Основи конфліктології та теорії переговорів*. Київ: Кондор.

REFERENCES

- Aristotel, 2018. *Poetyka* [Poetics]. Kharkiv: Folio.
- Busel, V.T., 2005. *Velykyi tлумachnyi slovnyk suchasnoi ukrainskoi movy* [The Great Interpretive Dictionary of Modern Ukrainian]. Kyiv: Perun.
- Dramatychnyi konflikt [Dramatic Conflict], 2016. *Studfiles*. [online] Available at: <<https://studfiles.net/preview/5461475/>> [Accessed 05 July 2019 2019].
- Krakaujer, Z., 1974. *Priroda fil'ma. Reabilitacija fizicheskoj real'nosti* [The nature of the film. Rehabilitation of physical reality]. Translation from English D.F. Falcon. Moscow: Iskusstvo.
- Kurinna, H.V., 2013. *Stsenarna maisternist na telebachenni. Teledramaturhiia* [Screenwriting skills on television. Television dramaturgy]. Kharkiv: Kharkiv State Academy of Culture.
- Lajosh, Je., *Iskusstvo dramaturgii* [The Art of Drama]. [online] Available at: <http://teatre.com.ua/upload/all/lib/iskustvo_dramaturgii.pdf> [Accessed 08 August 2019].
- Litvak, M.E., *Psihologicheskoe ajkido* [Psychological Aikido]. [online] Available at: <<http://booksonline.com.ua/view.php?book=36910>> [Accessed 15 July 2019].
- Psykhologichni osoblyvosti osnovnykh typiv konfliktiv* [Psychological features of the main types of conflicts]. *Navchalni materialy onlain* [online] Available at: <https://pidruchniki.com/79953/psihologiya/psihologichni_osoblivosti_osnovnih_tipiv_konfliktiv> [Accessed 21 June 2019].

com/79953/psihologiya/psihologichni_osoblivosti_osnovnih_tipiv_konfliktiv> [Accessed 21 June 2019].

Tsiurupa, M.V., 2004. *Osnovy konfliktologii ta teorii perehovoriv* [Fundamentals of Conflict and Negotiation Theory]. Kyiv: Kondor.

Uolter, R., 1993. *Scenarnoe masterstvo: kino- i teledramaturgija kak iskusstvo, remeslo i biznes (referat knigi)* [Screenwriting: film and television dramaturgy as art, craft, and business (book abstract)]. [online] Moscow. Available at: <<https://readli.net/chitat-online/?b=194928&pg=5>> [Accessed 13 July 2019].

ДРАМАТИЧЕСКИЙ КОНФЛИКТ: ДЕЙСТВИЕ-ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ

Константин Грубич^{1а}, Алла Гичка^{2а}

¹ кандидат наук по социальным коммуникациям;

e-mail: smachna.kraina@ukr.net; ORCID: 0000-0002-6286-1880

² магистрант кафедры тележурналистики и актёрского мастерства;

e-mail: alla.gichka97@gmail.com; ORCID: 0000-0002-2511-0930

^а Киевский национальный университет культуры и искусств, Киев, Украина

Аннотация

Цель исследования – определить особенности и квинтэссенцию конфликта в драматургии, проанализировать в теоретическом аспекте дефиниции: действие-противодействие, и какое занимает место в кинематографе и литературе. Кроме того, выяснить, по каким причинам зарождается внешний конфликт и чем отличается от внутреннего. **Методология исследования** построена на системном подходе, который заключается в исследовании конфликтологии в кинематографе. Для этого использовались эмпирические и теоретические методы исследования. **Научная новизна.** Впервые исследованный драматический конфликт в современном кинематографе с использованием эмпирических и теоретических методов исследования, а также проанализированы различные уровни конфликтов в кинематографе и художественных произведениях и определены их особенности. **Выводы.** Выяснено особенности конфликта в драматургии, значение исследуемой дефиниции в кинематографии и литературе. С помощью эмпирических и теоретических методов исследования выяснено, как создается драматический конфликт в художественных произведениях и подробно рассмотрено классификацию конфликтологии в социуме.

Ключевые слова: драматический конфликт; внутренний конфликт; внешний конфликт; конфликты в драматургии; драматургия, социальный конфликт; конфликт; виды конфликтов; уровни конфликтов; действие; виды драматического конфликта

DRAMATIC CONFLICT: ACTION-COUNTERACTION

Kostiantyn Hrubykh^{1a}, Alla Hychka^{2a}¹ PhD in Social Communications;

e-mail: smachna.kraina@ukr.net; ORCID: 0000-0002-6286-1880

² Undergraduate of the TV Journalism and Acting Department;

e-mail: alla.gichka97@gmail.com; ORCID: 0000-0002-2511-0930

^a Kyiv National University of Culture and Arts, Kyiv, Ukraine**Abstract**

The aim of the research is to determine the peculiarities and essence of conflict in dramaturgy, to analyze from the theoretical point definitions action-opposition is and what place it occupies in cinema and literature. In addition, to find out for what reasons an external conflict arises and how it differs from the internal one. **The research methodology** is based on a systematic approach, which consists of a study of conflict in cinema. For this purpose, empirical and theoretical research methods were used. **Scientific novelty.** For the first time, the dramatic conflict in modern cinematography was studied and analyzed using practical and theoretical methods of research, as well as different levels of conflict in cinematography and artworks, and their peculiarities were defined. **Conclusions.** The characteristics and significance of the battle in dramaturgy are analyzed, what is the action and counteraction in cinematography and literature are determined. Using empirical and theoretical research methods, it was found out how a dramatic conflict in artistic works is created and the classification of conflict in society is considered in detail.

Keywords: dramatic conflict; internal conflict; external conflict; conflicts in dramaturgy; dramaturgy; social conflict; conflict; types of conflicts; level of conflicts; action; types of dramatic conflict

